

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD., a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci žalobcu **Ing. L. P., P.**, T. S. č. 17, K., IČO: X., zastúpeného JUDr. P. Z., advokátom, M. č. 13, K., proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu SR**, Ul. Mierová č. 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu č. 3347/2005 zo dňa 29.6.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 5S 57/2005-21 zo dňa 14.2.2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 5S 57/2005- 21 zo dňa 14.2.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3347/2005 zo dňa 29. 6. 2005. Týmto rozhodnutím žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Colného úradu Košice zn. 207 MZ/04/OSD/24296-1 zo dňa 5.10.2004.

Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p. po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby (§ 250h ods. 1 O.s.p.) a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že postup žalovaného ako aj správneho orgánu I. stupňa je v súlade so zákonom, preto žaloba nebola dôvodná. Žalovaný postupoval v súlade s ust. § 41 ods. 5, 6 zák. č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov, pretože

po tom, čo zistil, že žalobca drží cigarety neoznačené na spotrebiteľskom balení kontrolnou známkou, tieto zabezpečil. Vychádzal z ust. § 44 ods. 23 cit. zákona, v zmysle ktorého spotrebiteľské balenie cigariet, označené kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov možno predávať najneskôr do 30.9.2004 a po tomto dátume sa bude takto označené spotrebiteľské balenie považovať za neoznačené. Súd sa stotožnil aj s výkladom pojmu držba podľa zákona č. 106/2004 Z.z., v zmysle písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 10. 5.2006, podľa ktorého je držiteľom veci ten, kto má vec (tovar) u seba. Ide o objektívny stav. V danom prípade nejde o sankciu, ale o opatrenie, ktorým sa má zabrániť prípadnému úniku takýchto cigariet do obehu. Spôsob a ďalší postup pri nakladaní správneho orgánu s takýmto tovarom je uvedený v druhej vete ods. 6 ust. § 41 uvedeného zákona. Z tohto pohľadu sú ďalšie námietky žalobcu, týkajúce sa nevedomosti, ako s takýmto tovarom naložiť, vzhľadom na nejednoznačnosť právnej úpravy, pre ktorú nestihol cigarety v zákonom určenej dobe predať, i postihu vo forme zaplataenia ich kúpnej ceny vrátane príslušných daní, právne irelevantné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu, lebo v konaní nebol úspešný.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal odvolanie žalobca, podľa názoru ktorého tým, že sa stotožnil s rozhodnutím žalovaného, potvrdzujúcim rozhodnutie prvostupňového colného úradu, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci bolo v tom, že colné orgány, ako aj prvostupňový súd považujú za neoprávnenú držbu zabezpečených cigariet to, že v snahe zamedziť predaju 29 755 spotrebiteľských balení cigariet po 30. septembri 2004 stiahol žalobca tieto z obehu a uzavrel v sklade, očakávajúc rozhodnutie Colného úradu Košice ako s nimi naložiť.

Colné orgány nevzali pritom do úvahy ani to, že tovar žalobca nestihol predať k 30.9.2004 hlavne z dôvodu nedostatočnej ochrany štátu voči nelegálnemu predaju lacnejších cigariet. Dogmatickým výkladom ustanovení zákona pri nedostatku právnej úpravy postupu v prípade nepredaných cigariet považuje žalobca za porušenie jeho vlastníckych práv, čo je v rozpore s č. 19 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR.

O nesprávnom právnom posúdení svedčia aj rozhodnutia o zabezpečení tovaru a uložení pokuty, z ktorých vyplýva, že zo strany žalobcu došlo preukázateľne k porušeniu § 10 odst.1 písm. a/, t.j. k porušeniu zákazu predaja cigariet neoznačených na spotrebiteľských baleniach kontrolnou známkou, ako aj uvádzanie uvedeného tovaru do obehu (§ 9 odst.2 zák. č.106/2004 Z.z.), čo sa nezakladalo na pravde.

Navrhol preto odvolaciemu orgánu zmeniť rozsudok krajského súdu a vyhovieť žalobe a priznať trovy konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu proti rozsudku krajského súdu uviedol, že námietky žalobcu, že predmetné spotrebiteľské balenie cigariet po stanovenom dátume nepredával, sú bezpredmetné, tak ako to vyplýva z ustanovení § 44 ods. 23 v spojení s § 41 ods. 5 a 6 zákona č. 106/2004 Z. z. Colný úrad v zmysle ustanovenia § 41 ods. 5 a 6 zákona č. 106/2004 Z. z. pristupuje

k zabezpečeniu takého tovaru bez ohľadu na to, či zistené neoznačené balenia sú alebo nie sú ďalej určené na predaj, v danom prípade nie z titulu sankcionovania daňového subjektu, ale ako opatrenie smerujúce k zabráneniu úniku takýchto spotrebiteľských balení cigariet do voľného obehu. Okolnosť, že u žalobcu po stanovenom dátume naďalej zostali predmetné spotrebiteľské balenia cigariet, znamenala stav ich neoznačenosti, na čo nemá vplyv, či takéto predmetné spotrebiteľské balenia cigariet daňový subjekt ďalej (ne)predáva. Žalovaný považuje aj tvrdenia žalobcu o neexistencii právnej úpravy, ako naložiť so stiahnutým predmetným tovarom z predajní, za bezpredmetné.

Zákon v prospech daňových subjektov ponechával dostatočný priestor 7-mesačnej doby na rozhodnutie o spôsobe vlastného postupu (prispôbení sa platnej legislatíve) – spotrebou, predajom, či iným vyskladnením spotrebiteľského balenia cigariet, alebo ponechaním si uvedeného tovaru s následkom znášania jeho zabezpečenia a následného prepadnutia.

Žalovaný konštatuje, že uvádzané tvrdenia žalobcu, že došlo k porušeniu jeho práva chráneného čl. 19 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, nie sú správne. V konkrétnom prípade bol zabezpečený tovar, ako zásah do jeho vlastníctva, v medziach Ústavy Slovenskej republiky v súlade so zákonom č. 106/2004 Z.z..

Taktiež žalovaný nesúhlasil, že v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí colného úradu, ako aj v žalovanom druhostupňovom rozhodnutí sa uvádza, že žalobca preukázateľne porušil ustanovenie § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z. Colný úrad len nad rámec citoval ustanovenie § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z. z., avšak len vo významovom kontexte ostatných citovaných ustanovení § 44 ods. 23, § 41 ods. 5 a 6 zákona č. 106/2004 Z. z.. Navrhol preto potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p., pretože nezistil rozpor s verejným záujmom, preskúmal vec a dospel k záveru, že je odvolanie nedôvodné, preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd posúdil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v rozsahu podanej žaloby a zistil, že správne orgány postupovali správne. Nebolo totiž pochybné medzi účastníkmi, že žalobca mal po 1.9.2004 v sklade cigarety označené na spotrebiteľskom balení kontrolnou známkou podľa doterajších predpisov, teda ich držal, a keďže v zmysle § 44 ods. 23 zákona č. 106/2004 Z.z. sa takto označené cigarety považovali ako neoznačené, v súlade s novoprijatou právnou úpravou bolo potrebné ich podľa § 41 ods. 6 uvedeného zákona bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa v sklade nachádzali, zabezpečiť. Uvedené konanie upravil zákon ako opatrenie na zabránenie prípadnému úniku cigariet do obehu, a tak v danom prípade colným úradom vydané rozhodnutie podľa § 14a ods. 1 a 2 zákona č. 511/1992 Zb. nie je sankciou. Uvedenému postupu zodpovedala aj neskôr prijatá povinnosť oznámenia držiteľov nepredaných spotrebiteľských balení cigariet podľa § 44 ods. 37 zákona č. 106/2004 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že takýto zásah do vlastníctva vyplýval zo zákona, rámec ktorého neprekročil, nebolo možné ho

považovať za porušenie práva žalobcu zakotvené v čl. 19 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy.

Odvolací súd sa s uvedeným právnym posúdením zisteného skutkového stavu plne stotožnil. Záver prvostupňového colného úradu a žalovaného o nevyhnutnosti zabezpečenia zisteného tovaru bol aj podľa odvolacieho súdu v súlade so zákonom, vychádzal zo zisteného stavu veci. Zákon neupravuje iné možnosti riešenia v prípade, že po uvedenom dátume bude mať právnická alebo fyzická osoba v držbe neoznačené spotrebiteľské balenia cigariet, čo znamená aj označené dovtedy platnou známkou, ako zničenie a ak sa po uvedenom dátume zistí takýto tovar, colný orgán ho musí zabezpečiť. Iné oprávnenie ako toto colný orgán podľa uvedeného zákona nemá, preto nemohol rozhodnúť o prípadnej škode, na ktorú žalobca poukazoval (zaplatená cena cigariet, resp. dane).

Pokiaľ žalobca namietal uloženie pokuty, odvolací súd uvádza, že v tomto konaní sa preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým boli neoznačené spotrebiteľské balenia zabezpečené. Iné rozhodnutie by mohol súd v tomto konaní preskúmať, len ak by išlo o prv urobené rozhodnutie, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Preto v tomto konaní nebol oprávnený posúdiť iné rozhodnutie, aj keď sa týka toho istého účastníka alebo veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu ako nedôvodnú, za správny.

Keďže námietky žalobcu uvedené v odvolaní správnosť tohto záveru nespochybnili, preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že nepriznal žalobcovi právo na ich náhradu, pretože nebol žalobca v konaní úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 20. júna 2008

**JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková